

Horváth Florencia

VÉD

Vegyél télikabátot.
Ismerkedsz az új hellyel,
azt hitted, minden más lesz, jobb.
Az idegeneket próbálsz magaddá
idomítani, de újra meg újra
rájössz, hogy te sem vagy ők.
Felépíteni a hazát, hogy
az érkezők lerombolhassák.
Körbe bástyáztad területeid,
véded a négyzetnyi vigasztalást.
Vegyél télikabátot.

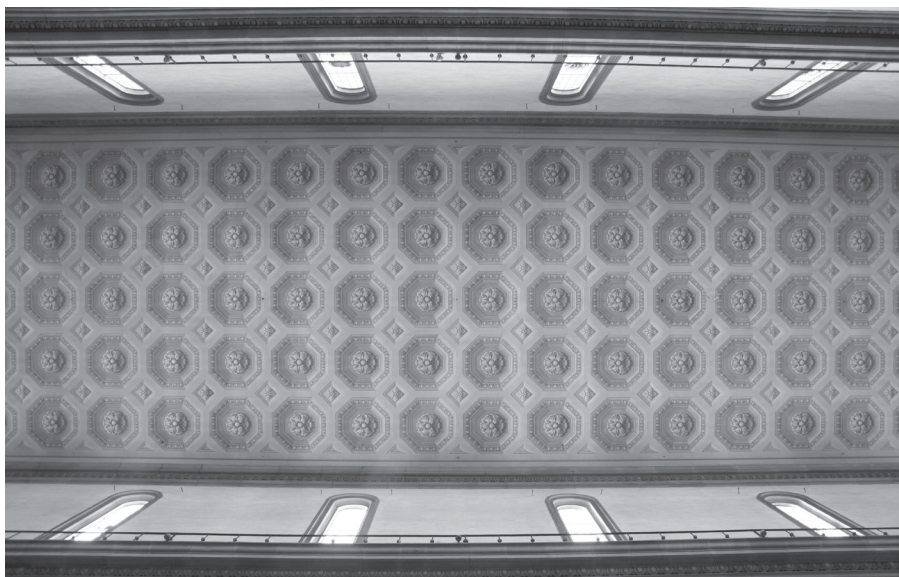
FÖLDBEGYÖKEREZNI

Keresed a biztos pontot,
mint utcai léggömbárosok.
Föld alatt lakik a támaszkodás,
alagutat ásol. Fáradt vagy,
tartanálak, de rönkökké váltak
a fák. Ugorj kisebb szakadékokba,
úgy rád találnak. Marad, ami eddig
sem volt, legyen elég. Te vagy
az áldozat és te a vadász.

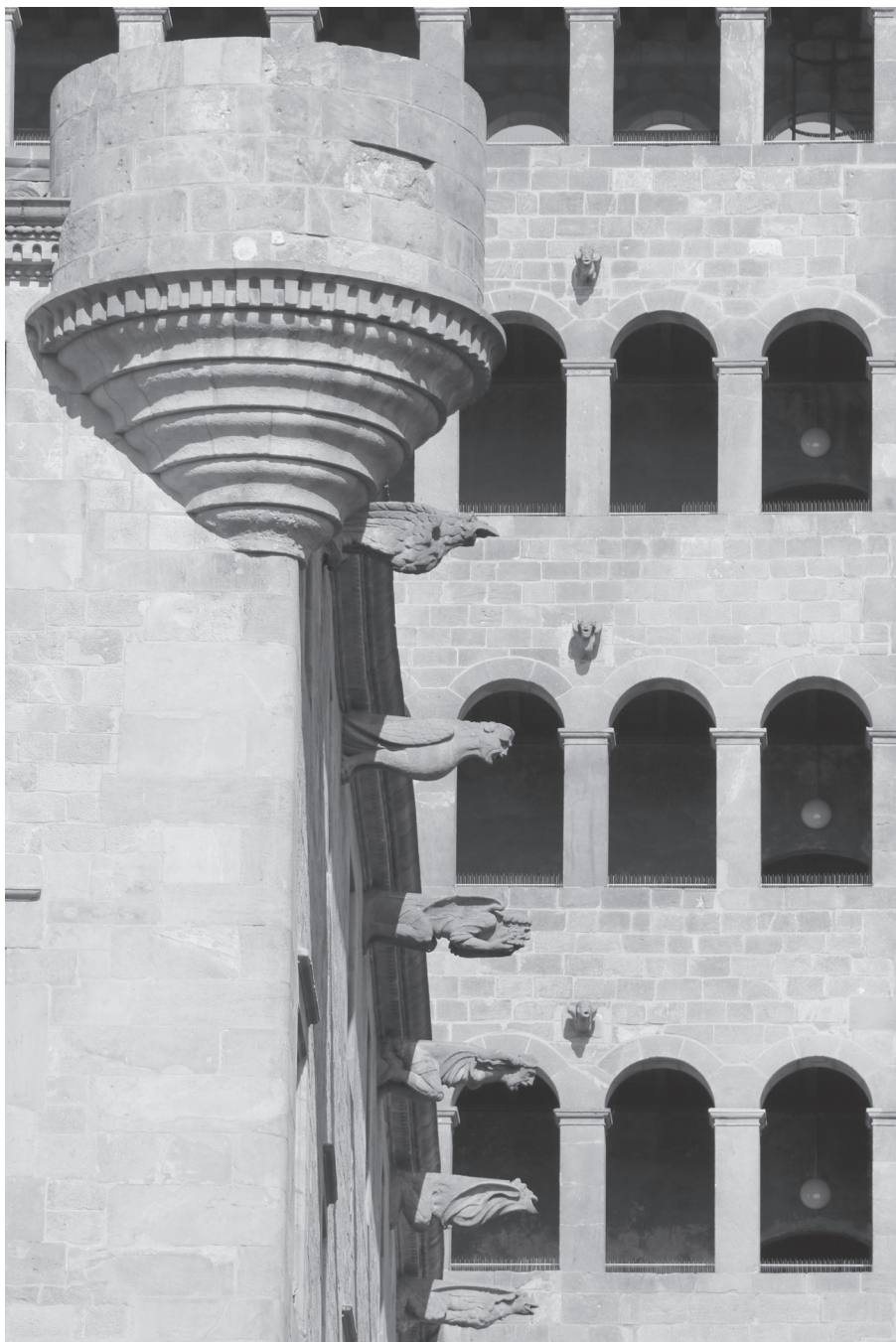
Keresed a biztos pontot, a reggeli
kávéra vársz. Örökkében felejtetted
a múltad, menj utána, nem marad
lőtávolság.

AZ ELŐTŰNŐ

a láthatár végében fehér tajték,
horizontot épít magába a nyár.
időszakok csendjébe burkolózik,
a szél vet csak rá védőruhát.
itt nincs elég tenger, hogy elfedje,
itt nem tud vízbe fúlni,
itt nincs a nappalokban szilánk
és nincs fénytörés az éjszakai égen.
hideg van. megveti a homokban lábát.
próbálja a jól ismert partról ma
meglátni firenzét.

© Döbrentey Dániel, Firenze

© Döbrentey Dániel, Barcelona